

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 2

Vydána dne 19. února 1974

Cena K

OBSAH:

12. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných stokorun k 150. výročí narození Bedřicha Smetany
13. Vyhláška federálního ministerstva spojů, kterou se vydává rozhlasový a televizní řád
14. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem
15. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci na úseku ochrany a karantény rostlin
16. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví
17. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o spolupráci v kulturní, vědecké a příbuzných oblastech
18. Vyhláška ministra zahraničních věcí o otevření hraničního přechodu na československo-polských státních hranicích Krnov—Pietrowice
19. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím
20. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o právní způsobilosti, výsadách a imunitách Štábu a dalších orgánů velení Spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy
21. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Ghan
22. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

12

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 8. února 1974

o vydání pamětních stříbrných stokorun k 150. výročí narození
Bedřicha Smetany

Federální ministerstvo financí podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb. a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích, vyhláší:

§ 1

(1) K 150. výročí narození Bedřicha Smetany se vydávají pamětní stříbrné stokoruny.

(2) Pamětní stříbrné stokoruny se razí ze slitiny o 700 dílech stříbra a 300 dílech mědi. Hrubá váha stokoruny je 15 g. Při ražbě je dovolena odchylka nahoru i dolů v hrubé váze 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 33 mm, na její hraně je nápis „150 LET OD NAROZENÍ“, který je proveden vlisem.

(3) Na líci pamětní stříbrné stokoruny je státní znak Československé socialistické republiky,

kolem kterého je v opise zleva do kruhu nápis „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“. Označení hodnoty „100 Kčs“ je umístěno ve dvou řádcích pod státním znakem dole.

(4) Na rubu pamětní stříbrné stokoruny je pravý profil Bedřicha Smetany. Jeho jméno „BEDŘICH SMETANA“ je umístěno v opise při pravém okraji. Pod portrétem vlevo dole jsou ve dvou řádcích umístěny připomínané letopočty „1824“ a „1974“. Pod portrétem dole uprostřed je pět řádků vodorovných symbolických vlnek, mezi kterými jsou umístěna písmena „M • K“, představující iniciály jména autora návrhu stokoruny akademického sochaře Milana Knoblocha.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Lér, CSc. v. r.

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva spojů

ze dne 13. února 1974,

kterou se vydává
rozhlasový a televizní řád

Federální ministerstvo spojů stanoví podle § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, v dohodě s Československým rozhlasem a Československou televizí:

O d d í l I

§ 1

Rozhlasové a televizní přijímače

1. Rozhlasovým přijímačem se rozumí telekomunikační zařízení určené k příjmu a reprodukci rozhlasových pořadů šířených rozhlasovými vysílači.¹⁾

2. Televizním přijímačem se rozumí telekomunikační zařízení určené k příjmu a reprodukci televizních pořadů šířených televizními vysílači.

3. Telekomunikační zařízení spojená v jednom celku a určená k příjmu a reprodukci rozhlasových i televizních pořadů se považují jak za rozhlasový, tak i za televizní přijímač.

4. Zařízení uvedená v odstavcích 1 až 3 se považují za rozhlasové, popřípadě televizní přijímače bez ohledu na to, jsou-li napájena elektrickým proudem ze sítě nebo z baterie.

5. Sdělovací přijímače a jiné přijímače používané pro zvláštní účely se nepovažují za rozhlasové, popřípadě televizní přijímače, i když příjem rozhlasových nebo televizních pořadů umožňují.

§ 2

Evidence rozhlasových a televizních přijímačů

1. Vlastník rozhlasového přijímače i televizního přijímače (dále jen „přijímač“) je povinen přihlásit jak rozhlasový tak televizní přijímač k evidenci na své dodávací poště. Jestliže vlastník svěřil užívání přijímače jiné osobě nebo organizaci (uživateli), musí jej přihlásit k evidenci uživatel, s výjimkou přijímačů vypůjčených v oprávněných půjčovnách průmyslového zboží.

2. Přihlásí-li občan k evidenci jeden rozhlasový přijímač nebo jeden televizní přijímač, může na základě vydaného potvrzení o evidenci přijímače s příslušníky své domácnosti používat v bytě i mimo byt dva i více rozhlasových nebo televizních přijímačů. Samostatné přihlášení k evidenci a povinnosti platit poplatek podléhají však rozhlasové a televizní přijímače trvale zřízené a provozované v dopravním prostředku.

3. Organizace jsou povinny přihlásit k evidenci všechny rozhlasové a televizní přijímače, které používají ve svých kancelářských, obchodních, provozních a výrobních místnostech i mimo ně. To se týká i přijímačů určených k půjčování v oprávněných půjčovnách průmyslového zboží.

4. Evidenci nepodléhají přijímače:

- a) organizací spojů, Československého rozhlasu a Československé televize, sloužící služebnímu účelům a ke kontrole rozhlasového nebo televizního vysílání,
- b) orgánů vojenské správy, Sboru národní bezpečnosti, vojsk a útvarů ministerstva vnitra a sboru nápravné výchovy používané k vojenským nebo bezpečnostním účelům,
- c) vyráběné, opravované nebo prodávané k tomu oprávněnou organizací,
- d) zastupitelských úřadů a misí cizích států v ČSSR, jakož i jejich pracovníků, pokud nejsou československými státními příslušníky, za předpokladu vzájemnosti,
- e) používané cizími státními příslušníky, pokud doba jejich pobytu v ČSSR nepřesahuje 3 měsíce.

§ 3

**Přihlášky k evidenci přijímačů
a potvrzení o evidenci**

1. Vlastník, popřípadě uživatel (dále jen „účastník“) je povinen přihlásit přijímač k evi-

¹⁾ Rozhlasovým přijímačem není účastnická stanice rozhlasu po drátě zřízená podle vyhlášky č. 146/1954 Ú. l. (č. 172/1954 Ú. v.), kterou se vydává řád rozhlasu po drátě.

denci do 15 dnů ode dne, kdy jej nabyl. Příjímač se přihlašuje na předepsaném tiskopise, který mu vydá pošta, nebo při nákupu či pronájmu prodávající, popřípadě pronajímající organizace. Přihláška se podává na poště, popřípadě poštovnímu doručovateli nebo vhozením do poštovní schránky.

2. Pro evidování příjímačů a vybírání poplatků je příslušná dodávací pošta, v jejímž obvodu má účastník trvalý pobyt, jde-li o organizaci, trvalé sídlo.

3. Po přihlášení vydá pošta účastníkovi potvrzení o evidenci příjímače.

4. Potvrzení o přihlášení příjímače k evidenci platí jen pro účastníka, na kterého zní přihláška.

§ 4

Hlášení změn

Účastník je povinen neprodleně oznámit změnu trvalého pobytu nebo sídla příslušné dodávací poště a zaplatit i případné dlužné poplatky. Pošta vyznačí tuto změnu v potvrzení o evidenci příjímače. Totéž platí při změně příjmení nebo změně názvu organizace.

§ 5

Technické a provozní podmínky

1. Příjímače, jejich antény a přípojná vedení reprodukčních zařízení je nutno — s dodržением stavebních a jiných předpisů — zřízovat a užívat tak, aby škodlivě nerušily jiná telekomunikační zařízení.

2. Účastník, jehož rozhlasový nebo televizní příjem je rušen, může přímo nebo prostřednictvím kterékoli pošty požádat příslušnou pobočku Správy radiokomunikací v Praze nebo Správy radiokomunikací v Bratislavě, provádějící radiokomunikační ochranu, aby zjistila zdroj škodlivého rušení a vydala závazný příkaz k odstranění příčiny rušení.

3. Organizace spojů nejsou povinny zjišťovat a odstraňovat závady vzniklé tím, že příjímačí zařízení stěžujícího si účastníka nevyhovují československým státním normám a jiným obecně závazným předpisům.

4. Příjímač může být užíván jen tak, aby příliš narušoval reprodukci, zejména v přírodě, ve veřejných dopravních prostředcích a v noci nerušil klid poluobčanů, pokud reprodukce není zakázána vlastními předpisy vůbec.

§ 6

Odhlášení příjímače z evidence

1. Účastník, který přestane příjímač přihlášený evidenci používat, může jej z evidence odhlásit

na tiskopise, vyžádaném od pošty, s uvedením důvodů odhlášení (nemožnost opravy, zničení příjímače apod.). Při odhlášení je účastník povinen zaplatit poplatek za celý měsíc, ve kterém příjímač odhlašuje, a vrátit poště potvrzení o evidenci; pokud potvrzení o evidenci nemůže předložit, je povinen důvod poště písemně oznámit. Pošta příjem odhlášky potvrdí.

2. Při odhlášení příjímače z evidence je dosaďovní účastník povinen poště oznámit, jaká opatření učinil, aby bylo vyloučeno neoprávněné užívání příjímače, popř. požádat poštu, aby na jeho náklad příjímač zapečetila.

3. Zemře-li účastník nebo zanikne-li účastnická organizace, je příslušník domácnosti, resp. právní nástupce organizace povinen příjímač odhlásit z evidence nebo oznámit poště změnu účastníka. Přitom předloží poště potvrzení o přihlášení k evidenci.

Oddíl II

§ 7

Poplatky za příjímače

1. Za každý příjímač podléhající evidenci je účastník povinen zaplatit poplatek.²⁾

2. Účastník, který nepodá přihlášku k evidenci příjímače ve lhůtě stanovené § 3 odst. 1 této vyhlášky, zaplatí za dobu, po kterou nebyl příjímač přihlášen k evidenci, dlužné poplatky podle odst. 1. Nelze-li dobu neoprávněného užívání příjímače přesně zjistit, je účastník povinen zaplatit paušální náhradu ve výši 360 Kčs za rozhlasový a 900 Kčs za televizní příjímač.

3. Orgány správy spojů vymáhají dlužné rozhlasové a televizní poplatky správní exekucí na základě výkazu dlužných telekomunikačních poplatků.

§ 8

Splatnost poplatků a způsob placení

1. Poplatek podle § 7 odst. 1 se vybírá předem, je splatný vždy k prvému dni v měsíci a platí se přímo u pošty nebo prostřednictvím poštovního doručovatele. Pokud jsou poplatky součástí soustředěného inkasa plateb obyvatelstva, jsou splatny společně s jinými měsíčními platbami inkasa.

2. Účastník, který přihlásí příjímač k evidenci v první polovině měsíce (tj. do 15. dne včetně), je povinen současně zaplatit poplatek za běžný i následující měsíc; přihlásí-li příjímač v druhé polovině měsíce [počínaje 16. dnem], je povinen ihned zaplatit poplatek až za měsíc následující.

²⁾ Výše rozhlasových a televizních poplatků (měsíčně 10 Kčs za rozhlasový a 25 Kčs za televizní příjímač) byla stanovena výměrem Českého cenového úřadu č. 95/42/69 z 28. 5. 1969 a dodatkem č. 120/42/69 z 13. 6. 1969 a výměrem Slovenského cenového úřadu č. 337/69 z 26. 5. 1969 a dodatkem č. 423/69 s účinností od 1. 7. 1969.

3. Povinnost platit poplatek končí uplynutím měsíce, v němž došlo ke zrušení evidence, nebo k odhlášení, Poplatky zaplacené předem vrátí pošta oprávněnému do tří měsíců po zrušení evidence.

Oddíl III

§ 9

Úplné a částečné osvobození od poplatků

1. Účastníkům je možno na jejich žádost přiznat úplné nebo částečné osvobození od rozhlasového nebo televizního poplatku, popřípadě od obou těchto poplatků, jestliže jejich roční příjem spolu s příjmem příslušníků jejich domácnosti nepřesahuje částky uvedené v odstavcích 2 a 3.

2. Úplné osvobození od poplatků lze přiznat účastníkům:

- jejichž čistý roční příjem nepřesahuje částku 4800 Kčs a u manželů 6480 Kčs,
- kteří pro tělesnou vadu nebo nemoc potřebují stále cizí ošetřování nebo péči a jejichž roční příjem není vyšší než dvojnásobek částek uvedených pod písm. a)

3. Při částečném osvobození se platí rozhlasový poplatek 5 Kčs, televizní poplatek 15 Kčs. Částečné osvobození lze přiznat účastníkům:

- osamělým důchodcům, jejichž důchod spolu s jiným čistým příjmem nepřesahuje částku 7440 Kčs ročně,
- manželům, z nichž aspoň jeden je důchodce, jestliže úhrn jejich důchodů a jiných čistých příjmů nepřesahuje ročně částku 12 360 Kčs.

4. Do částek rozhodných pro přiznání úplného osvobození (odst. 2) nebo částečného osvobození (odst. 3) se nezapočítávají příjmy ve smyslu zákona č. 71/1970 Sb., o úpravě nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení (tj. výchovné, zvýšení důchodu pro bezmocnost, příspěvky z doplňkové sociální péče, pracovní příjem z činnosti, která netrvá déle než 60 dní v kalendářním roce, pracovní příjmy důchodce nebo jeho rodinného příslušníka staršího 70 let).

§ 10

Podávání žádosti o osvobození

1. Žádosti o osvobození podle § 9 odst. 2 nebo odst. 3 podává účastník u své dodávací pošty na tiskopise, který mu vydá pošta; v žádosti je nutné uvést údaje o účastníkovi příjmu a o příjmech příslušníků jeho domácnosti potvrzené zaměstnavatelem nebo poštou vyplácející důchod, popřípadě připojit doklady o dalších okolnostech odůvodňujících osvobození (lékařské potvrzení, doporučení Českého sdružení svazu invalidů, popřípadě Sdružení svazu slovenských invalidů).

2. Účastník se při podání žádosti zaváže, že ohlásí poště všechny okolnosti, které by měly vliv na trvání nebo druh osvobození, a prohlásí, že si

je vědom následků, které by mu vznikly z uvedení nepravdivých nebo nesprávných údajů v žádosti.

3. O žádostech rozhoduje příslušná okresní správa spojů nebo organizace postavená jí na rovně; o odvoláních proti těmto rozhodnutím rozhoduje s konečnou platností orgán nadřazený orgánu, který o věci rozhodl.

§ 11

Průkaz o osvobození

Rozhodne-li orgán uvedený v § 10 odst. 3, že účastník je osvobozen od poplatků úplně nebo částečně, vydá mu průkaz o úplném nebo částečném osvobození (dále jen „průkaz“) a uvede v něm dobu, na kterou se osvobození přiznává. Tuto dobu stanoví podle okolností jednotlivého případu, nejdéle však na 3 roky. Prokáže-li vlastník průkazu před skončením jeho platnosti, že se podmínky pro přiznání osvobození nezměnily, může orgán, který o osvobození rozhodl, platnost průkazu prodloužit.

§ 12

Zánik osvobození

1. Osvobození zaniká:

- uplynutím doby, na kterou bylo přiznáno,
- změnou podmínek, za nichž bylo přiznáno (§ 9 odst. 2 a 3),
- pravomocným rozhodnutím orgánu uvedeného v § 10 odst. 3, zejména vyjde-li dodatečně najevo, že osvobození bylo vydáno na základě nepravdivých nebo nesprávných údajů,
- úmrtím vlastníka průkazu.

2. Neohlásí-li účastník zánik podmínek rozhodných pro přiznání osvobození, je povinen zaplatit poplatky v plné výši za dobu, po kterou nesplňoval podmínky pro osvobození.

Oddíl IV

§ 13

Přechodná ustanovení

1. Dříve vydaná povolení ke zřízení a provozování rozhlasových a televizních stanic se považují za potvrzení o evidenci přijímačů podle této vyhlášky.

2. Úplné nebo částečné osvobození od rozhlasového nebo televizního poplatku přiznané podle dřívějších předpisů zaniká uplynutím doby, na kterou bylo uděleno.

§ 14

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

- Vyhláška ministerstva informací a osvěty č. 357/1951 Ú. l. I. (č. 387/1951 Ú. v.), kterou se vydává rozhlasový řád;

2. Vyhláška ministerstva informací a osvěty č. 358/1951 Ú. I. I. (č. 388/1951 Ú. v.), kterou se vydává rozhlasový poplatkový řád;
3. Vyhláška ministerstva spojů č. 85/1954 Ú. I. (č. 105/1954 Ú. v.), kterou se mění a doplňuje rozhlasový řád;
4. Vyhláška ministerstva spojů č. 86/1954 Ú. I. (č. 106/1954 Ú. v.), kterou se mění a doplňuje rozhlasový poplatkový řád;
5. Vyhláška ministerstva spojů č. 177/1958 Ú. I. (Ú. v.), kterou se doplňuje rozhlasový poplatkový řád;
6. Opatření federálního výboru pro pošty a telekomunikace č. 167/1969 VPT, pokud se týká změny měsíčního rozhlasového a televizního poplatku;
7. Opatření federálního ministerstva spojů č. 29/1972 VFMS, jen pokud se týká změn rozhlasového poplatkového řádu.

§ 15

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1974.

Ministr:

Ing. Chalupa v. r.

14**VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. prosince 1973

o Úmluvě o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem

Dne 15. dubna 1958 byla v Haagu sjednána Úmluva o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k Úmluvě byla uložena dne 24. září 1970 u nizozemského ministerstva zahraničních věcí, deponitáře Úmluvy.

Ve smyslu ustanovení svého článku 17 vstoupila Úmluva v platnost mezi Československou socialistickou republikou a dále uvedenými státy:

Belgie	dne 29. prosince 1970
Francie	dne 10. února 1971
Švýcarsko	dne 13. dubna 1971
Německá spolková republika	dne 6. května 1971
Itálie	dne 5. června 1972
Rakousko	dne 4. července 1972
Švédsko	dne 2. října 1972
Finsko	dne 16. října 1972
Norsko	dne 11. října 1972
Dánsko	dne 29. listopadu 1972.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

ÚMLUVA

o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem

Signatární státy této úmluvy

vedeny snahou o přijetí společných ustanovení upravujících uznání a vykonatelnost rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem,

rozhodly se uzavřít k tomu účelu úmluvu a dohodly se na následujících ustanoveních:

Článek 1

Účelem této úmluvy je zajistit ve vztazích mezi smluvními státy vzájemné uznání a výkon rozhodnutí o žalobách mezinárodní nebo vnitrostátní povahy, jejichž předmětem je nárok manželského, nemanželského nebo osvojeného dítěte na výživné, pokud toto dítě neuzavřelo manželství a nedosáhlo věku 21 let.

Obsahuje-li rozhodnutí ustanovení, týkající se jiné věci než vyživovací povinnosti, omezuje se účinnost této úmluvy na vyživovací povinnost.

Tato úmluva se nevztahuje na rozhodnutí o výživném mezi příbuznými v pobočné linii.

Článek 2

Rozhodnutí o výživném vydaná v jednom ze smluvních států se uznávají a prohlašují za vykonatelná v ostatních smluvních státech bez věcného přezkoumání, jestliže:

1. orgán, který vydal rozhodnutí, byl podle této úmluvy příslušným;

2. žalovaná strana byla podle práva státu, jehož orgán o věci rozhodl, řádně předvolána nebo zastoupena; uznání a vykonatelnost je však možno odepřít, jde-li o rozhodnutí, vydaná pro zmeškání, jestliže orgán vykonávající rozhodnutí dojde s přihlédnutím ke všem okolnostem případu k názoru, že zmeškaná strana bez svého zavinění o řízení nevěděla nebo se v něm nemohla hájit;

3. ve státě, kde bylo vydáno, rozhodnutí nabylo právní moci; předběžně vykonatelná rozhodnutí a prozatímní opatření budou však orgánem výkonu rozhodnutí prohlášena za vykonatelná, i když je možno proti nim podat opravný prostředek, jestliže obdobná rozhodnutí mohou být vydávána a vykonávána ve státě, jehož orgán rozhodnutí vydal;

4. rozhodnutí neodporuje jinému rozhodnutí, které bylo vydáno v téže věci a mezi těmiž stranami ve státě, kde je nárok uplatňován; uznání a výkon mohou být odepřeny, jestliže před vydáním rozhodnutí bylo ve státě, v němž je nárok uplatňován, zahájeno řízení v téže věci;

5. rozhodnutí zjevně neodporuje veřejnému pořádku státu, v němž je nárok uplatňován.

Článek 3

Podle této úmluvy jsou k vydání rozhodnutí o výživném příslušné tyto orgány:

1. orgány státu, na jehož území měla osoba povinná výživou svůj obvyklý pobyt v době zahájení řízení;

2. orgány státu, na jehož území měla osoba, které přísluší nárok na výživné, svůj obvyklý pobyt v době zahájení řízení;

3. orgán, jehož příslušností se osoba povinná výživou podrobila, buď výslovně, nebo tím, že se vyjádřila k podstatě, bez výhrad v otázce příslušnosti.

Článek 4

Strana, která se dovolává rozhodnutí nebo navrhuje jeho výkon, musí předložit:

1. písemné vyhotovení rozhodnutí, které splňuje nezbytné podmínky pro důkaz jeho pravosti;

2. listiny osvědčující vykonatelnost rozhodnutí;

3. jde-li o rozhodnutí pro zmeškání, ověřený opis opatření, jímž bylo zahájeno řízení, jakož i listiny, osvědčující řádné doručení tohoto opatření.

Článek 5

Zkoumání orgánu provádějícího výkon rozhodnutí se omezí na podmínky uvedené v článku 2 a na listiny vypočítané v článku 4.

Článek 6

Pokud není v této úmluvě stanoveno jinak, řídí se vykonávací řízení právem státu orgánu provádějícího výkon rozhodnutí.

Každé rozhodnutí, které bylo prohlášeno za vykonatelné, má stejnou platnost a tytéž účinky, jako kdyby je vydal příslušný orgán státu, na jehož území je výkon rozhodnutí navrhován.

Článek 7

Bylo-li v rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje, nařízeno placení výživného pravidelně se opakujícími platbami, povolí se výkon rozhodnutí jak pro částky již splatné, tak i pro částky splatné v budoucnu.

Článek 8

Podmínky stanovené předchozími články pro uznání a výkon rozhodnutí podle této úmluvy, platí také pro rozhodnutí měnící odsouzení k placení výživného, vydaná některým orgánem uvedeným v článku 3.

Článek 9

Strana, které byla přiznána bezplatná právní pomoc ve státě, kde bylo rozhodnutí vydáno, bude jí požívat též v řízení o výkonu rozhodnutí.

V řízení podle této úmluvy není třeba skládat jistotu za procesní náklady.

Listiny předložené v řízení podle této úmluvy nepotřebují žádného dalšího ověření nebo legalizace.

Článek 10

Smluvní státy se zavazují, že usnadní převod peněžních částek, které byly přiznány na plnění výživovací povinnosti k dětem.

Článek 11

Žádné ustanovení této úmluvy nemůže bránit právu osoby, již přísluší nárok na výživné, dovolávat se jakéhokoliv jiného ustanovení, použitelného na výkon rozhodnutí o výživném, ať již na základě vnitrostátního práva země sídla orgánu provádějícího výkon, nebo na základě ustanovení jiné úmluvy, platné mezi smluvními státy.

Článek 12

Tato úmluva se nevztahuje na rozhodnutí vydaná před jejím vstupem v platnost.

Článek 13

Každý smluvní stát oznámí nizozemské vládě, které orgány jsou příslušné vydávat rozhodnutí o výživném a prohlašovat cizí rozhodnutí za vykonatelná.

Nizozemská vláda bude o těchto oznámeních informovat ostatní smluvní státy.

Článek 14

Tato úmluva se vztahuje bez dalšího na metropolitní území smluvních států.

Přeje-li si smluvní stát, aby úmluva platila ve všech jiných územích nebo v těch jiných územích, jejichž mezinárodní vztahy jsou jím zajišťovány, oznámí takový svůj úmysl listinou, která bude uložena u nizozemského ministerstva zahraničních věcí. Toto zašle každému smluvnímu státu diplomatickou cestou její ověřený opis.

Toto prohlášení bude mít účinnost pro nemetropolitní území, jenom ve vztazích mezi státem, který toto prohlášení učinil, a státy, které prohlásily, že prohlášení přijímají. Prohlášení o přijetí bude ulo-

ženo u nizozemského ministerstva zahraničních věcí, které zašle každému smluvnímu státu diplomatickou cestou jeho ověřený opis.

Článek 15

Tato úmluva je otevřena k podpisu státům, jež byly zastoupeny na osmém zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém.

Podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou uloženy u nizozemského ministerstva zahraničních věcí.

O uložení každé ratifikační listiny bude vyhotoven protokol, jehož ověřený opis bude zaslán diplomatickou cestou každému ze signatárních států.

Článek 16

Tato úmluva vstoupí v platnost šedesátým dnem po uložení čtvrté ratifikační listiny podle článku 15.

Pro každý signatární stát, který úmluvu ratifikuje později, vstoupí tato v platnost šedesátým dnem po uložení jeho ratifikační listiny.

V případech podle článku 14 odstavce 2 této úmluvy bude tato použitelnou šedesátým dnem po datu uložení prohlášení o přijetí.

Článek 17

Každý stát, který nebyl zastoupen na osmém zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém, může k této úmluvě přistoupit. Stát, který si přeje přistoupit, oznámí svůj úmysl listinou, která bude uložena u nizozemského ministerstva zahraničních věcí. Toto zašle každému smluvnímu státu diplomatickou cestou její ověřený opis.

Úmluva vstoupí v platnost mezi přistupujícími státem a státem, který prohlásil, že přístup přijímá, šedesátým dnem po datu uložení listiny o přístupu.

Přístup je účinným pouze ve vztazích mezi přistupujícími státem a smluvními státy, které prohlásily, že tento přístup přijímají. Toto prohlášení bude uloženo u nizozemského ministerstva zahraničních věcí, které zašle každému smluvnímu státu diplomatickou cestou jeho ověřený opis.

Listina o přístupu může být uložena až poté, co tato úmluva vstoupila podle článku 16 v platnost.

Článek 18

Každý smluvní stát může při podpisu nebo ratifikaci této úmluvy, nebo při přístupu k ní, učinit výhradu, pokud jde o uznání a výkon rozhodnutí vydaných orgány jiného smluvního státu, jehož příslušnost je dána na základě místa pobytu osoby, které přísluší nárok na výživné.

Stát, který použije této výhrady, nemůže však požadovat, aby tato úmluva byla použita na rozhodnutí vydaná jeho orgány, jejichž příslušnost je dána na základě místa pobytu osoby, které přísluší nárok na výživné.

Článek 19

Tato úmluva bude v platnosti pět let od data uvedeného v jejím článku 16 odstavci prvním. Tato lhůta běží od tohoto data rovněž pro ty státy, které ji ratifikují nebo k ní přistoupí později.

Platnost této úmluvy se prodlužuje mičky vždy na dalších pět let, pokud nebude vypovězena.

Výpověď je třeba oznámit nejpozději 6 měsíců před uplynutím lhůty nizozemskému ministerstvu zahraničních věcí, které o tom uvědomí ostatní smluvní státy.

Výpověď může být omezena na území nebo jen na některá území, uvedená v oznámení, učiněném podle článku 14 odstavce 2.

Výpověď je účinnou pouze pro stát, který ji oznámil. Pro ostatní smluvní státy zůstane úmluva v platnosti.

Na důkaz toho podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Haagu dne 15. dubna 1958, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemí a jehož jeden ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému ze států, zastoupených na osmém zasedání Haagské konference mezinárodního práva soukromého, a rovněž státům, které přistoupí později.

15

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. prosince 1973

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci na úseku ochrany a karantény rostlin

Dne 3. prosince 1970 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci na úseku ochrany a karantény rostlin.

Podle svého článku 15 vstoupila Dohoda v platnost dnem 16. října 1973.

Český text Dohody ve znění nót ze dne 21. září 1973 a ze dne 16. října 1973 se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o spolupráci na úseku ochrany a karantény rostlin

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Polské lidové republiky, vedeny přáním sjednotit své úsilí při hubení chorob a škůdců rostlin a plevelů, vzájemně chránit státní území obou smluvních stran před jejich zavlečením a šířením, usnadnit přepravu rostlin a výrobků rostlinného původu mezi oběma smluvními stranami, rozhodly se uzavřít tuto dohodu.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:
vláda Československé socialistické republiky

Emila Č a k a j d u — náměstka ministra-předsedy federálního výboru pro zemědělství a výživu,

vláda Polské lidové republiky

Andrzeje K a c a l u — náměstka ministra zemědělství,

kteří po vzájemné výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, se dohodli na tomto:

Článek 1

Smluvní strany, ve snaze zabránit šíření nebezpečných chorob a škůdců rostlin, jakož i plevelů (dále jen „škůdci“) ze státního území jedné smluvní strany na státní území druhé smluvní strany, se zavazují:

- a) provádět na svém státním území nezbytná opatření proti škůdcům, zejména těm, jejichž seznam je uveden v příloze této dohody,
- b) opatřovat všechny zásilky obsahující rostliny nebo výrobky rostlinného původu (dále jen „zásilky“), které jsou vyváženy na státní území druhé smluvní strany, osvědčeními o zdravotním stavu vystavenými příslušnými orgány ochrany a karantény rostlin vyvážející smluvní strany potvrzujícími, že zásilky jsou prosty škůdců uvedených v příloze této dohody a že odpovídají podmínkám dovážejícího státu uvedeným v obchodních dohodách,
- c) dodržovat při vývozu zásilek příslušné zákony a jiné právní předpisy dovážející smluvní strany,
- d) používat k balení zásilek především pilin, hoblin, papíru, umělých hmot a dalších materiálů, jimiž mohou být škůdci přeneseni pouze náhodně: seno, sláma, plevy, listí a jiné rostlinné materiály, používané k balení zásilek, musí být předem asanovány nebo musí tyto materiály pocházet z porostů, v nichž nebyl zjištěn výskyt škůdců uvedených v příloze této Dohody, a které podle rostlinolékařských prohlídek byly uznány jako porosty neobsahující

uvedené škůdce, což bude potvrzeno v osvědčení o zdravotním stavu,

e) zbavovat zásilky všech odstranitelných zbytků zeminy,

f) odstraňovat z dopravních prostředků používaných k přepravě zásilek veškeré nečistoty a v případě potřeby dopravní prostředky asanovat.

Ustanovení písmene b) se netýká zásilek, které byly průmyslově zpracovány způsobem zaručujícím zničení všech škůdců.

Článek 2

Smluvní strany budou uplatňovat všechna nezbytná opatření k ochraně svých státních území před zavlečením škůdců z území třetích států.

Průvoz zásilek je dovolen tehdy, jestliže jsou vybaveny osvědčením o zdravotním stavu a odpovídají karanténím předpisům státu, jehož územím budou prováženy, nebo bude-li předloženo potvrzení o jejich účinné asanaci.

Článek 3

Dovoz, vývoz a průvoz zásilek se bude uskutečňovat přes hraniční přechody, určené příslušnými orgány smluvních stran.

Článek 4

Příslušné orgány smluvních stran provádějí rostlinolékařské prohlídky dovážených nebo provážených zásilek a nařizují nutná karanténní opatření. Jestliže tyto orgány nepovolí dovoz nebo průvoz zásilek nebo stanoví zvláštní karanténní opatření, sdělí to neprodleně příslušným orgánům druhé smluvní strany.

Článek 5

V zájmu usnadnění a urychlení dovozu, vývozu a průvozu se mohou příslušné orgány smluvních stran dohodnout na společném provádění rostlinolékařských prohlídek, na společném používání technických prostředků nutných k prohlídkám a asanaci, popřípadě na provádění těchto prohlídek příslušnými orgány jedné smluvní strany na státním území druhé smluvní strany.

Podmínky, lhůty a místo prohlídek musí být v každém jednotlivém případě dohodnuty předem příslušnými orgány obou smluvních stran.

Článek 6

Smluvní strany si budou navzájem podle svých možností poskytovat odbornou a technickou pomoc

při ochraně rostlin před škůdci za podmínek dohodnutých v každém jednotlivém případě jejich příslušnými orgány.

Článek 7

Příslušné orgány smluvních stran se budou vzájemně informovat:

- a) každoročně do 1. dubna o výskytu a rozšíření nebezpečných škůdců a o opatřeních k jejich hubení; neprodleně v případě zjištění nového škůdce,
- b) o zákonech a jiných právních předpisech týkajících se ochrany a karantény rostlin a předpisech upravujících dovoz, vývoz nebo průvoz zásilek a jejich kontrolu, nejpozději do 30 dnů po jejich vydání,
- c) o změnách hraničních přechodů, zmíněných v článku 3,
- d) o výsledcích vědeckých a výzkumných prací, o nových metodách a prostředcích na ochranu rostlin, jakož i vydávání odborných časopisů, monografií a jiných významných publikací v oboru ochrany a karantény rostlin.

Článek 8

Smluvní strany se dohodly:

- a) vysílat v případě potřeby na státní území druhé smluvní strany odborníky s cílem seznámit se s metodami ochrany a karantény rostlin, s výsledky vědeckých výzkumů a k výměně zkušeností na tomto úseku,
- b) umožňovat pracovníkům ochrany a karantény rostlin druhé smluvní strany specializaci ve svých ústavech a zařízeních,
- c) vytvářet v případě potřeby, zejména v pohraničních oblastech, dočasné smíšené komise pro koordinaci činností na úseku ochrany a karantény rostlin.

Článek 9

Příslušné orgány smluvních stran budou podle potřeby uskutečňovat společné porady o problémech ochrany a karantény rostlin za účelem projednání a řešení praktických i vědeckých úkolů a výměny zkušeností. Porady se budou konat střídavě na státním území obou smluvních stran. Doba, místo a program těchto porad dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

Článek 10

Příslušné orgány smluvních stran budou při provádění této dohody v přímém styku a mohou uzavírat prováděcí ujednání.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

E. Čakajda v. r.

Článek 11

Ustanovení článku 6, 7, 8, 9 a 10 se vztahují i na lesní hospodářství.

Článek 12

Náklady spojené s vysíláním odborníků podle článku 8 písmene a) a b) hradí smluvní strana, která odborníky vysílá.

Náklady spojené s činnostmi smíšených komisí podle článku 8 písmeno c) a náklady spojené s konáním porad podle článku 9 hradí smluvní strana, na jejímž státním území se bude smíšená komise nebo porada konat.

Náklady spojené s vysíláním odborníků na porady a k účasti ve smíšených komisích hradí smluvní strana, která odborníky vysílala.

Jiné náklady, které vyplynou z provádění této dohody, budou řešeny v souladu s platební dohodou platnou mezi smluvními stranami.

Článek 13

Příložené seznamy škůdců tvoří nedílnou součást této dohody. Příslušné orgány smluvních stran mohou vlastní seznam škůdců doplňovat nebo měnit.

Doplňky nebo změny seznamu musí být oznámeny druhé smluvní straně diplomatickou cestou a vstupují v platnost po uplynutí 30 dnů od obdržení nóty o provedených změnách.

Článek 14

Tato dohoda se nedotýká ustanovení z oblasti ochrany a karantény rostlin přijatých v jiných dohodách uzavřených mezi smluvními stranami.

Článek 15

Tato dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení nebo dnem, kdy vstoupí v platnost Protokol o zrušení Dohody mezi republikou Československou a republikou Polskou o ochraně zemědělských rostlin před škůdci a chorobami, ze dne 22. ledna 1949, podepsaný dne 3. prosince 1970, podle toho, které z těchto dat bude pozdější.

Tato dohoda se uzavírá na dobu 5 let. Její platnost se bude prodlužovat vždy na další pětileté období, jestliže ji žádná ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději 6 měsíců před uplynutím příslušného období.

Sepsáno v Praze dne 3. prosince 1970 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Polské lidové republiky:

A. Kacala v. r.

S E Z N A M

chorob a škůdců rostlin a plevelů podléhajících karanténě
v Polské lidové republice

A. Choroby

Synchytrium endobioticum (Schilb.) Perc.
Corynebacterium sepedonicum (Spieck. et Kotth)
Skapt. et Burkh.
Pseudomonas solanacearum (E. F. Smith)
Corynebacterium michiganense (E. F. Smith)
Jensen
Tilletia contraversa Kühn
Diplodia zeae (Schw.) Lév
Xanthomonas stewartii (E. F. Smith) Dowson
Septoria linicola (Speg.) Garc.
Peronospora tabacina Adam
Erwinia amylovora (Burr.) Winsl.
Virózy ovocných stromů a keřů
Virózy jahod
Phytophthora fragariae Hickman
Aschochyta chrysanthemi Stev.
Puccinia horiana Heenn

Xanthomonas hyacinthi (Wakker) Dowson
Pseudomonas rimaefaciens König i Aplanobacte-
rium populi Ridé
Chondroplea populea (Sacc.) Kleb.
Cytospora chrysosperma (Pers.) Fr.
Glomerella miyabeana (Fuk.) v. Arx
Rhabdocline pseudotsugae Sydow.
Lophodermium pinastri (Schrad.) Chevall

B. Škůdci

Heterodera rostochiensis Woll.
Ditylenchus destructor Thorne
Phthorimaea operculella Zell.
Phthorimaea ocellatella Boyd.
Ditylenchus dipsaci (Kühn) Filipjev
Popillia japonica Newm.
Hyphantria cunea Drury
Quadraspidiotus perniciosus Comst.
Laspeyresia molesta Busck.

S E Z N A M

chorob a škůdců rostlin a plevelů podléhajících karanténě
v ČSSR

A. Choroby

Endothia parasitica Murr.
Erwinia amylovora Bur.
Polyspora lini Laff.
Chalara quercina Henry
Ophiostoma ulmi Schw.
Synchytrium endobioticum Schilb.
Virózy na ovocných a okrasných dřevinách a na
sazenicích bobulovin

B. Škůdci

Heterodera rostochiensis Wllw.*)
Aphelenchoides fragariae Ritz. Bos. na sazenicích
(na plodech se nebere v úvahu)
Ditylenchus dipsaci Kühn na osivu a sadbě
Popillia japonica Nwm.
Viteus vitifolii Fitch.
Laspeyresia molesta Busck.
Tarsonemus fragariae Zimm. na sazenicích (na plo-
dech se neposuzuje)

Leucaspis japonica Coskil.*)	Sitophilus oryzae L. (Calandra oryzae L.)
Quadraspidiotus perniciosus Comst.*) (Pouze na vegetativní části)	Trogoderma granarium Ev.
Rhagoletis pomonella Walsh.	Tribolium sp. div.
U škůdců označených *) se posuzují živí i mrtví jedinci, u škůdců neoznačených pouze živí jedinci. V obou případech se posuzují všechna vývojová stadia škůdců.	Oryzacophilus sp. div.
	Sitotroga cerealella Oliv.
	Tinea granella L.
	Ephestia sp. div.
C. Plevele	Acanthoscelides obsoletus Say
Cuscuta sp. div. L.	Callosobruchus quadrimaculatus F.
Orobanche sp. div. L.	Balaninus glandium Mrsh.
Anarsia lineatella Zell.	Platypus cylindrus Fabr.
Rhagoletis pomonella Walsh.	Bostrychus capucinus L.
Ceratitis capitata Wied.	Xylosandrus germanus Blandf.
Viteus vitifolii (Fitch) schim.	Lyctus sp.
Aphelenchoides fragariae (Ritzema Bos) Christie	Laspeyresia strobilella L.
Diartronomyia chrysanthemi Ahlb.	Gilleteella cooleyi Gill
Prodenia litura F. i Prodenia Littoralis Boisd	Megastigmus sp.
Sitophilus granarius L. (Calandra granaria L.)	Paratetranychus ununguis Jacobi
Sitophilus zea-mais Motsch (Calandra zea-mais Motsch)	Rhizopertha dominica F.

16

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. prosince 1973

o Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví

Dne 23. září 1971 byla v Montrealu sjednána Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví. Úmluva byla jménem Československé socialistické republiky podepsána dne 23. září 1971 s výhradou k jejímu článku 14 odstavci 1.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval s výhradou

k článku 14 odstavci 1. Československá ratifikační listina byla uložena dne 10. srpna 1973 u vlády Svazu sovětských socialistických republik, Velké Británie a Severního Irska a Spojených států amerických.

Na základě svého článku 15 Úmluva vstoupila v platnost dnem 26. ledna 1973 a pro Československou socialistickou republiku dnem 9. září 1973.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

ÚMLUVA

o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví

Státy, které jsou stranami této Úmluvy,

uvědomující si, že protiprávní akty proti bezpečnosti civilního letectví ohrožují bezpečnost osob a majetku, mají vážné důsledky pro provoz leteckých služeb a podkopávají důvěru národů světa v bezpečnost civilní letecké dopravy,

uvědomující si, že výskyt takových aktů vede k vážnému znepokojení,

uvědomující si, že pro účel předcházení takovým činům je naléhavě zapotřebí zajistit vhodná opatření k potrestání pachatele,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

1. Trestného činu se dopustí osoba, která nezákonně a úmyslně:

- a) spáchá násilný čin proti osobě na palubě letadla za letu, jestliže tento čin může ohrozit bezpečnost tohoto letadla; nebo
- b) zničí letadlo v provozu nebo způsobí škodu takovému letadlu, která ho učiní neschopným letu, nebo která může ohrozit jeho bezpečnost za letu; nebo
- c) umístí nebo dá umístit v letadle v provozu, jakýmkoliv způsobem, zařízení nebo předmět, který může zničit toto letadlo nebo způsobit na něm škodu, která je učiní neschopným letu nebo způsobí na něm škodu, jež může ohrozit jeho bezpečnost za letu; nebo
- d) zničí nebo poškodí zařízení sloužící řízení leteckého provozu nebo zasahuje do jejich provozu, jestliže kterýkoli takový čin může ohrozit bezpečnost letadel za letu; nebo
- e) sdělí informaci, o které ví, že není pravdivá, čímž ohrozí bezpečnost letadla za letu.

2. Trestný čin spáchá také osoba, jestliže:

- a) se pokusí spáchat některý z trestných činů uvedených v odst. 1 tohoto článku,
- b) je spolčena s osobou, která spáchá nebo se pokusí spáchat některý takový trestný čin.

Článek 2

Pro účely této Úmluvy se považuje:

- a) letadlo za letadlo za letu v kterémkoliv době od okamžiku, kdy všechny jeho vnější dveře jsou po naložení a nastoupení cestujících uzavřeny až do okamžiku, kdy kterékoli z těchto dveří jsou otevřeny za účelem vyložení a vystoupení; v případě nouzového přistání se považuje let

za trvajícím až do doby, kdy příslušné orgány převezmou odpovědnost za letadlo a za osoby a majetek na palubě;

- b) letadlo za letadlo v provozu v době od počátku předletové přípravy letadla prováděné pozemním personálem nebo posádkou pro určitý let až do 24 hodin po jakémkoliv přistání; doba letadla v provozu v každém případě zahrnuje celou dobu, během které je letadlo za letu, jak stanoví odstavec a) tohoto článku.

Článek 3

Každý smluvní stát se zavazuje, že pro trestné činy uvedené v článku 1 stanoví přísné tresty.

Článek 4

1. Tato Úmluva se nevztahuje na letadla používaná pro účely vojenské, celní nebo policejní.

2. V případech uvažovaných pod písm. a), b), c) a e) odst. 1 článku 1 tato Úmluva platí bez ohledu zda letadlo provádí mezinárodní nebo vnitrostátní let pouze tehdy, jestliže:

- a) místo vzletu nebo přistání letadla, ať skutečně, nebo zamýšlené, se nachází mimo území státu registrace tohoto letadla,
- b) trestný čin byl spáchán na území jiného státu než státu registrace letadla.

3. Bez ohledu na odst. 2 tohoto článku v případech uvažovaných pod písm. a), b), c) a e) odst. 1 článku 1 tato Úmluva platí, jestliže pachatel nebo údajný pachatel je zastížen na území jiného státu než státu registrace letadla.

4. Ve vztahu ke státům uvedeným v článku 9 a v případech uvedených pod písm. a), b), c) a e) odst. 1 článku 1 tato Úmluva neplatí, jestliže místa uvedená pod písm. a) odst. 2 tohoto článku se nacházejí na území téhož státu, kde tento stát je jedním ze států uvedených v článku 9, pokud trestný čin nebyl spáchán, nebo pachatel nebo údajný pachatel nebyl zastížen na území jiného státu než tohoto státu.

5. V případech uvažovaných pod písm. d) odst. 1 článku 1 tato Úmluva platí pouze tehdy, jestliže zařízení sloužící řízení leteckého provozu se používají v mezinárodním leteckém provozu.

6. Ustanovení odst. 2, 3, 4 a 5 tohoto článku platí také v případech uvažovaných v odst. 2 článku 1.

Článek 5

1. Každý smluvní stát učiní nezbytná opatření k uplatnění své pravomoci nad trestnými činy v těchto případech:

- a) když trestný čin byl spáchán na území tohoto státu,
- b) když trestný čin byl spáchán proti letadlu nebo na palubě letadla registrovaného v tomto státu,
- c) když letadlo, na jehož palubě byl spáchán trestný čin, přistane na jeho území s údajným pachatelem, který je ještě na palubě,
- d) když trestný čin byl spáchán proti letadlu nebo na palubě letadla pronajatého bez posádky nájemci, který má v tomto státu hlavní místo obchodního provozu, a jestliže nájemce nemá takové obchodní místo, má-li v něm své trvalé bydliště.

2. Každý smluvní stát učiní obdobně nezbytná opatření k uplatnění své pravomoci nad trestnými činy uvedenými v článku 1 odst. 1 písm. a), b) a c) a v článku 1 odst. 2, pokud se tento odstavec vztahuje na tyto trestné činy v případě, kdy se údajný pachatel nachází na jeho území a tento stát ho nevydá podle článku 8 některému ze států uvedených v odst. 1 tohoto článku.

3. Tato Úmluva nevyklučuje trestní pravomoc vykonávanou v souladu s národním právem.

Článek 6

1. Je-li kterýkoli smluvní stát, na jehož území se pachatel nebo údajný pachatel nachází, dostatečně přesvědčen o tom, že jej k tomu okolnosti opravňují, vezme ho do vazby nebo podnikne jiná opatření k zajištění jeho přítomnosti. Vazba a jiná opatření se budou řídit zákony tohoto státu, avšak mohou trvat pouze tak dlouho, jak je nutné pro zahájení trestního nebo vydávacího řízení.

2. Takový stát provede okamžitě předběžné zjišťování skutečností.

3. Kterékoli osobě, která je ve vazbě podle odstavce 1 tohoto článku, bude umožněno, aby se okamžitě spojila s nejbližším příslušným zástupcem státu, jehož je příslušníkem.

4. Vezme-li stát v souladu s tímto článkem osobu do vazby, uvědomí okamžitě státu uvedenému v článku 5 odst. 1 stát, jehož je taková osoba příslušníkem — a pokud to považuje za vhodné — kterékoli další zainteresované státy, o skutečnosti, že tato osoba je ve vazbě a o okolnostech opravňujících k jejímu vzetí do vazby. Stát, který provádí předběžné šetření, uvedené v odstavci 2 tohoto článku, neprodleně sdělí svá zjištění zmíněným státům a uvede, zda zamýšlí vykonávat jurisdikci.

Článek 7

Smluvní stát, na jehož území je údajný pachatel zjištěn, bude povinen, pokud ho nevydá, bez jakékoli výjimky a ať byl trestný čin spáchán na jeho území, či nikoliv, předložit případ příslušným orgánům za účelem trestního stíhání. Tyto orgány rozhodnou stejným způsobem jako v případě kteréhokoliv jiného závažného trestného činu podle práva toho státu.

Článek 8

1. Trestné činy budou považovány za zahrnuté do každé smlouvy o vydávání, jež existuje mezi smluvními státy, jako trestné činy podléhající vydání. Smluvní státy se zavazují, že zahrnou trestné činy jako trestné činy podléhající vydání do každé smlouvy o vydávání, jež mezi nimi bude uzavřena.

2. Jestliže smluvní stát, který vydání váže na existenci smlouvy, bude požádán jiným smluvním státem, s nímž nemá žádnou smlouvu o vydávání, o vydání pachatele, může podle své úvahy považovat tuto Úmluvu za právní podklad pro vydání pro trestné činy. Vydání pachatele bude podléhat ostatním podmínkám stanoveným právním řádem státu, který byl o vydání požádán.

3. Smluvní státy, které neváží vydání pachatele na existenci smlouvy, uznají trestné činy mezi sebou za trestné činy podléhající vydání podle podmínek stanovených zákonem státu, který byl o vydání požádán.

4. Pro účely vydání mezi smluvními státy bude každý z trestných činů posuzován jako kdyby byl spáchán nejenom v místě, kde k němu došlo, ale též na územích států, které mají uplatnit svou pravomoc v souladu s článkem 5 odst. 1 písm. b), c) a d).

Článek 9

Smluvní státy, které zřídí organizace pro společné provozování letecké dopravy nebo mezinárodní provozní agentury provozující letadla, jež podléhají společné nebo mezinárodní registraci, určí mezi sebou vhodným způsobem pro každé letadlo stát, který bude vykonávat jurisdikci a bude pro účel této Úmluvy státem registrace a uvědomí o tom Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, která sdělí tuto informaci všem státům, které jsou stranou této Úmluvy.

Článek 10

1. Smluvní stát se vynasadí, v souladu s mezinárodním a národním právem, podniknout všechna proveditelná opatření za tím účelem, aby zabránil trestným činům uvedeným v článku 1.

2. Kdyby v důsledku spáchání některého z trestných činů uvedených v odst. 1 došlo k odložení nebo přerušení letu, každý smluvní stát, v kterém se letadlo nebo jeho cestující či posádka nachá-

zejí, umožní pokračování cesty cestujícím a posádkou co nejdříve, jak to bude uskutečnitelné, a bez prodlení vrátí letadlo a jeho náklad osobám, které jsou k vlastnictví oprávněny.

Článek 11

1. Smluvní státy si navzájem poskytnou v co největší míře pomoc v souvislosti s trestním řízením zahájeným ve věci trestných činů. Právo státu, jemuž byla žádost zaslána, bude platit ve všech případech.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nebudou dotýkat závazků z kterékoliv jiné smlouvy, dvoustranné nebo mnohostranné, kterou se řídí nebo bude řídit celkově nebo zčásti vzájemná pomoc v trestních věcech.

Článek 12

Kterýkoliv smluvní stát, který se oprávněně domnívá, že jeden z trestných činů uvedených v odst. 1 bude spáchán, podá v souladu se svým národním právem potřebné informace, jež má k dispozici, těm státům, které považuje za státy uvedené v článku 5 odst. 1.

Článek 13

Každá smluvní strana sdělí v souladu se svým národním právem radě Mezinárodní organizace pro civilní letectví co nejdříve jakékoliv informace důležité pro věc, které má k dispozici:

- a) o okolnostech trestného činu,
- b) o krocích podniknutých podle článku 10 odst. 2,
- c) o krocích podniknutých vůči pachateli nebo údajnému pachateli a zvláště o výsledcích každého vydávacího řízení nebo jiného právního řízení.

Článek 14

1. Jakýkoli spor mezi dvěma nebo více smluvními státy, týkající se interpretace nebo aplikace této Úmluvy, který nemůže být vyřešen jednáním, bude na požádání jednoho z nich postoupen arbitrážnímu řízení. Jestliže do šesti měsíců od data požádání o arbitráž strany nejsou s to se dohodnout na organizaci arbitráže, může kterákoliv z těchto stran předat spor Mezinárodnímu soudnímu dvoru v souladu se statutem Mezinárodního soudního dvora.

2. Každý stát může při podpisu nebo ratifikaci této Úmluvy nebo přístupu k ní prohlásit, že se nepovažuje být vázán předchozím odstavcem. Ostatní smluvní státy nebudou vázány předchozím odstavcem ve vztahu ke kterémukoli smluvnímu státu, který učinil takovou výhradu.

3. Kterýkoliv smluvní stát, který učiní výhradu podle předcházejícího odstavce, může v kterékoliv době odvolat tuto výhradu tím, že uvede depozitární vlády.

Článek 15

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu v Montrealu 23. září 1971 státům, které se zúčastní Mezinárodní konference o leteckém právu, jež se koná v Montrealu od 8. do 23. září 1971 (dále Montrealská konference). Po 10. říjnu 1971 bude Úmluva otevřena k podpisu všem státům v Moskvě, Londýně a Washingtonu. Kterýkoliv stát, který nepodepíše tuto Úmluvu před jejím vstupem v platnost podle odstavce 3 tohoto článku, může k ní kdykoliv přistoupit.

2. Tato Úmluva bude podléhat ratifikaci signaturních států. Ratifikační listiny a listiny o přístupu budou uloženy u vlád Svazu sovětských socialistických republik, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spojených států amerických, které se tímto určují depozitárními vládami.

3. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicet dní po datu uložení ratifikačních listin deseti signaturních států této Úmluvy, které se zúčastnily Montrealské konference.

4. Pro ostatní státy vstoupí tato Úmluva v platnost v den vstupu této Úmluvy v platnost podle odstavce 3 tohoto článku nebo třicet dní po datu uložení jejich ratifikačních listin nebo listin o přístupu podle toho, k čemu dojde později.

5. Depozitární vlády budou neprodleně informovat všechny signaturní a přistupující státy o datu každého podpisu, o každém datu uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu, datu vstupu této Úmluvy v platnost a jiných sděleních.

6. Jakmile tato Úmluva vstoupí v platnost, bude registrována depozitárními vládami v souladu s článkem 102 Charty OSN a v souladu s článkem 83 Úmluvy o mezinárodní civilní letecké dopravě (Chicago 1944).

Článek 16

1. Kterýkoliv smluvní stát může vypovědět tuto Úmluvu písemnou notifikací depozitárním vládám.

2. Vypovězení nabude platnosti šest měsíců po dni, ve kterém depozitární vlády obdrží notifikaci.

Na důkaz toho níže podepsaní zplnomocněnci, řádně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Montrealu, dvacátého třetího září, devatenáct set sedmdesát jedna, ve třech originálech, z nichž každý je vyhotoven ve čtyřech autentických textech v jazyce anglickém, francouzském, ruském a španělském.

17

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 9. ledna 1974

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Finské republiky
o spolupráci v kulturní, vědecké a příbuzných oblastech**

Dne 12. října 1973 byla v Helsinkách podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o spolupráci v kulturní, vědecké a příbuzných oblastech.

Podle svého článku 6 vstoupila Dohoda v platnost dnem 1. ledna 1974.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*]

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

D O H O D A

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky
o spolupráci v kulturní, vědecké a příbuzných oblastech**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Finské republiky,

vedeny přáním dále rozvíjet spolupráci mezi oběma zeměmi,

dohodly se takto:

Č l á n e k 1

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti kultury, vědy, školství, sociální politiky, zdravotnictví, informačních prostředků, sportu, zemědělství a lesního hospodářství, v oblasti činnosti mládeže a v dalších příbuzných oblastech oboustranného zájmu.

Smluvní strany budou za tím účelem kromě jiného vyvíjet úsilí k podpoře a umožňování:

- a) výměny vědců, expertů, profesorů, učitelů, studentů a stážišťů,
- b) spolupráce mezi vědeckými a vysokoškolskými institucemi,
- c) výměny uměleckých souborů, umělců a výstav kulturní a informační povahy,
- d) výměny na poli tělesné výchovy a sportu,
- e) výměny knih, periodik a jiných publikací z oblastí, jichž se tato dohoda týká,
- f) pořádání přednášek a konferencí.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

Článek 2

Smluvní strany budou poskytovat občanům druhé strany stipendia způsobem, který bude určen v časových programech spolupráce.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat činnost Finsko-československé společnosti a finské sekce Severského výboru při Československé společnosti pro mezinárodní styky.

Článek 4

Smluvní strany se dohodly, že spolupráce zavedená v oblasti rozhlasu a televize je oboustranně výhodná, a budou ji podporovat.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Milan Klusák v. r.

Článek 5

Za účelem provádění této Dohody se smluvní strany dohodly vytvořit Smíšenou komisi, která bude podle ústavních požadavků a platných zákonů a předpisů příslušné strany vypracovávat časové programy spolupráce, v nichž budou stanoveny způsoby a prostředky, rozsah a finanční podmínky spolupráce. Bude-li to komise považovat za užitečné, může zřídit subkomise pro jednotlivé oblasti spolupráce uvedené v této dohodě.

Článek 6

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem 1. ledna 1974 a zůstane v platnosti, dokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví se šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Dáno v Helsinkách dne 12. října 1973 ve dvou vyhotoveních ve slovenském a finském jazyce.

Za vládu

Finské republiky:

Marjatta Väänänen v. r.

18

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. ledna 1974

**o otevření hraničního přechodu na československo-polských státních hranicích
Krnov — Pietrowice**

Výměnou nót mezi federálním ministerstvem zahraničních věcí Československé socialistické republiky a velvyslanectvím Polské lidové republiky v Československé socialistické republice ze dne 27. listopadu 1973 bylo dohodnuto zřízení silničního hraničního přechodu na československo-polských státních hranicích Krnov—Pietrowice pro přepravu občanů Československé socialistické republiky, Polské lidové republiky, Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické

republiky, Rumunské socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik pro malý pohraniční styk s výkonem společné pasové a celní kontroly.

Zároveň bylo dohodnuto, že se příloha č. 1 Ujednání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice, podepsaného v Praze dne 8. července 1971, doplňuje takto:

Poř. čís.	Druh a název hraničního přechodu	Druh pohraničního styku	Místo (úsek) společné kontroly	Poznámka
33	Silniční Krnov — Pietrowice	malý pohraniční styk*)	Krnov	

Tímto se doplňuje vyhláška ministra zahraničních věcí č. 50/1972 Sb.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

19

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. ledna 1974

**o Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou
a Norským královstvím**

Dne 29. listopadu 1973 byla v Praze podepsána Obchodní dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím.

Podle svého článku 8 vstoupil Dohoda v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 do 31. prosince 1978.

Český překlad Dohody s vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Norského království berouce v úvahu příznivé podmínky pro další rozšíření obchodních a ekonomických vztahů,

přejíce si podpořit a usnadnit rozvoj obchodních a hospodářských vztahů mezi oběma zeměmi na základě rovnosti a vzájemných výhod,

dohodly se takto:

Článek 1

Výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude uskutečňovat v souladu s pravidly Všeobecné dohody o clech a obchodu a s touto dohodou, jakož i s ročními protokoly uzavíranými k této Dohodě a tvořícími její neoddělitelnou součást.

Článek 2

Smluvní strany učiní všechna opatření potřebná k dosažení co nejširší výměny zboží mezi oběma zeměmi.

Článek 3

Všechny platby mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím se budou provádět ve volně směnitelných měnách v souladu s devizovými předpisy platnými v každé z obou zemí.

Článek 4

Výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude provádět na základě smluv uzavíraných na československé straně československými organizacemi zahraničního obchodu jako samostatnými právníckými osobami nebo jinými právníckými osobami, oprávněnými podle československých zákonů k zahraničně obchodní činnosti.

Článek 5

S přihlédnutím k důležitosti kooperace pro budoucí hospodářské vztahy mezi oběma zeměmi obě strany prohlašují, že mají zájem podporovat a usnadňovat kooperaci mezi organizacemi a spo-

lečnostmi obou zemí v průmyslové a vědeckotechnické oblasti a vytvářet pro ni stabilní a příznivé podmínky.

Článek 6

Zřizuje se Smíšená komise složená ze zástupců obou smluvních stran, aby prověřovala provádění této dohody.

Smíšená komise přezkoumá vývoj obchodu mezi oběma zeměmi a na návrh kterékoliv strany uváží problémy, které by vznikly při provádění této dohody nebo jakékoliv jiné otázky vznikající ve vzájemných obchodních vztazích.

Smíšená komise je oprávněna uzavírat roční protokoly k této dohodě a činit návrhy nebo doporučení příslušným vládám zaměřené k zabezpečení dalšího vývoje výměny zboží mezi oběma zeměmi.

Smíšená komise se bude scházet ročně, střídavě v Československé socialistické republice a v Norsku a kromě toho se sejde na žádost jedné

ze smluvních stran v den a místě, které budou pokaždé dohodnuty.

Článek 7

Touto dohodou se zrušuje Obchodní dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím ze dne 3. prosince 1968.

Článek 8

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 do 31. prosince 1978.

Platnost této dohody se prodlouží automaticky o dobu jednoho roku, nebude-li dána výpověď jednou ze smluvních stran před 30. zářím 1978, a dále vždy o další období jednoho roku, pokud nebude dána výpověď tři měsíce před skončením příslušného období.

Vyhotoveno v Praze dne 29. XI. 1973, dvojmo v anglickém jazyce.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej **Barčák** v. r.

Za vládu

Norského království:

Jens **Evensen** v. r.

20

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1974

o Úmluvě o právní způsobilosti, výsadách a imunitách Štábu a dalších orgánů velení Spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy

Dne 24. dubna 1973 byla v Moskvě podepsána Úmluva o právní způsobilosti, výsadách a imunitách Štábu a dalších orgánů velení Spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy.

President republiky Úmluvu ratifikoval a ratifikační listina byla uložena u deponitáře Úmluvy,

vlády Svazu sovětských socialistických republik, dne 25. prosince 1973.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 6 odstavce 3 dnem 21. listopadu 1973. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 25. prosince 1973.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

ÚMLUVA

**o právní způsobilosti, výsadách a imunitách Štábu a dalších orgánů velení
Spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy**

Vlády Bulharské lidové republiky, Československé socialistické republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Rumunské socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik

řídíce se zásadami Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci, podepsané ve Varšavě dne 14. května 1955,

přihlížejíce k Usnesení členských států Varšavské smlouvy přijatému na poradě Politického poradního výboru dne 17. března 1969 v Budapešti,

konstatujíce, že obecné funkce a určení Štábu a dalších orgánů velení Spojených ozbrojených sil jsou stanoveny v dokumentech přijatých členskými státy Varšavské smlouvy,

respektujíce Statut Spojených ozbrojených sil a Spojeného velení členských států Varšavské smlouvy,

uznávajíce, že k plnění funkcí uložených Štábu a dalším orgánům velení Spojených ozbrojených sil je nutné poskytnout jim právní způsobilost, výsady a imunity,

dohodly se takto:

Článek 1

1. Štáb Spojených ozbrojených sil sestává z generálů, admirálů a důstojníků členských států Varšavské smlouvy, kterým se při výkonu služebních povinností poskytují výsady a imunity podle této Úmluvy.

Ve Štábu Spojených ozbrojených sil pracují rovněž pracovníci přidělení státem sídla Štábu, z nichž část požívá výsad a imunit za podmínek stanovených touto Úmluvou. Kategorie a počet pracovníků, kteří požívají výsad a imunit, se dohodnou mezi Štábem Spojených ozbrojených sil a generálními (hlavními) štáby armád smluvních států Úmluvy. Jmenný seznam těchto pracovníků oznamuje Štáb Spojených ozbrojených sil každoročně generálním (hlavním) štábům armád smluvních států Úmluvy.

2. Pro účely této Úmluvy výraz „Štáb Spojených ozbrojených sil“ znamená i další orgány velení Spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy.

3. Sídlem Štábu Spojených ozbrojených sil je Moskva.

Článek 2

Štáb Spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy je právní osobou a je pro účely výkonu funkcí, pro které byl vytvořen, oprávněn:

- a) uzavírat dohody;
- b) nabývat, najímat a zcizovat majetek;
- c) jednat před soudem.

Článek 3

1. Štáb Spojených ozbrojených sil požívá na území každého smluvního státu této Úmluvy právní způsobilosti, výsad a imunit stanovených touto Úmluvou.

2. Místnosti Štábu Spojených ozbrojených sil, jeho majetek, aktiva a dokumenty, bez ohledu na to, kde jsou, požívají imunity vůči jakémukoli správnímu a soudnímu zásahu s výjimkou, kdy Štáb sám se zřekl imunity ve kterémkoli jednotlivém případě.

3. Štáb Spojených ozbrojených sil je osvobozen od přímých daní, dávek a poplatků na území každého ze smluvních států Úmluvy. Toto ustanovení se nevztahuje na úplaty za skutečně prokázané služby a komunální služby.

4. Štáb Spojených ozbrojených sil je osvobozen od celních poplatků a omezení při dovozu a vývozu předmětů určených pro služební potřebu.

5. Štáb Spojených ozbrojených sil požívá na území každého smluvního státu této Úmluvy stejných výhod, pokud jde o přednost, tarify a poplatky v poštovním, telegrafním a telefonním styku, jakých v tomto státě požívá vlastní vojenské velení nebo diplomatické mise.

Článek 4

1. Funkcionářům Štábu Spojených ozbrojených sil se při plnění jejich služebních povinností poskytují na území každého smluvního státu této Úmluvy tyto výsady a imunity:

- a) nedotknutelnost veškerých písemností a dokumentů;
- b) stejné celní výhody, pokud jde o osobní zavazadla, jaké dotyčný stát poskytuje členům diplomatických misí;
- c) osvobození od osobních plnění a od přímých daní a dávek z platu vypláceného funkcionářům Štábu Spojených ozbrojených sil státem, který je jmenoval;

d) imunita vůči zatčení nebo zadržení a vynětí z jurisdikce soudních a správních orgánů pro jejich veškerou činnost jako funkcionářů.

Ustanovení bodů „b“ a „c“ se vztahují na členy rodin žijící společně s funkcionáři Štábu Spojených ozbrojených sil.

2. Náčelník Štábu Spojených ozbrojených sil a jeho náměstkové požívají na území všech smluvních států této Úmluvy kromě výsad a imunit, uvedených v odstavci 1 tohoto článku, též výsad a imunit poskytovaných v dotyčném státě diplomatickým zástupcům. Uvedené osoby obdrží diplomatické průkazy.

3. Výsady a imunity uvedené v tomto článku se poskytují osobám, které jsou v něm zmíněny, výlučně v zájmu výkonu jejich služebních funkcí. Hlavní velitel Spojených ozbrojených sil má v dohodě s ministrem obrany příslušného státu právo a povinnost zříci se imunity funkcionáře Štábu ve všech případech, kdy imunita je překážkou výkonu soudnictví a zřeknutí se imunity nebude na újmu cílům, pro které byla imunita poskytnuta.

4. Funkcionářům Štábu Spojených ozbrojených sil a členům jejich rodin vydá Štáb zvláštní průkazy, potvrzující právo na výsady a imunity.

Funkcionáři Štábu Spojených ozbrojených sil a členové jejich rodin jsou osvobozeni od povinného hlášení a registrace cizinců. Registruje je Štáb Spojených ozbrojených sil.

5. Ustanovení odstavců 1, 2, 3 a 4 tohoto článku neplatí ve vztazích mezi funkcionáři Štábu Spojených ozbrojených sil a členy jejich rodin s orgány státu, jehož jsou občany nebo státu, na jehož území jsou trvale usedlí.

6. Osoby, které požívají výsad a imunit uvedených v této Úmluvě, jsou povinny respektovat zákony státu, na jehož území se zdržují, a nevměšovat se do vnitřních věcí tohoto státu.

Článek 5

V případě, kdy se hlavní velitel Spojených ozbrojených sil zřekl imunity funkcionáře Štábu

v souladu s článkem 4 této Úmluvy, použije se, pokud jde o osobu, která se dopustila porušení předpisů v oblasti trestního nebo správního práva, právních předpisů státu, na jehož území došlo k porušení právních předpisů, a jednájí vojenské justiční orgány tohoto státu příslušné pro stíhání trestného jednání.

Vojenské justiční orgány smluvních států této Úmluvy se mohou jedny na druhé vzájemně obracet s žádostmi o právní pomoc v jednotlivých záležitostech. Takové žádosti budou blahovolně posuzovány.

Článek 6

1. Tato Úmluva vyžaduje ratifikaci států, které ji podepsaly, v souladu s jejich ústavními předpisy.

2. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Svazu sovětských socialistických republik, která se tímto ustanovuje depozitářem této Úmluvy.

3. Úmluva vstoupí v platnost dnem, kdy u depozitáře budou uloženy ratifikační listiny tří států. Pro další státy, které podepsaly Úmluvu, vstoupí v platnost v den uložení jejich ratifikačních listin.

4. Případné sporné otázky, které vzniknou při výkladu a provádění této Úmluvy, se budou řešit smluvními státy této Úmluvy cestou jednání mezi velitelstvími smluvních států nebo diplomatickou cestou, nebo jakýmkoli jiným způsobem, na němž se shodly.

5. Tato Úmluva byla sepsána v jednom vyhotovení v jazyce ruském. Úmluva bude uložena u vlády Svazu sovětských socialistických republik, která zašle její ověřené opisy vládám všech ostatních států, které ji podepsaly, a bude rovněž uvědomovat tyto vlády a Štáb Spojených ozbrojených sil o uložení každé listiny.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Sepsáno v Moskvě dne 24. dubna 1973.

21

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1974

o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Ghana

Dne 11. května 1972 byla v Akkře podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Ghana.

Podle svého článku 7 vstoupila Dohoda v platnost dnem 17. dubna 1973.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Ghana

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Ghany (dále v této Dohodě uváděné jako „smluvní strany“), vedeny přáním dále zlepšovat vztahy mezi oběma zeměmi na základě spolupráce na poli kultury, vzdělání, vědy a umění, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu a dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou v rámci této Dohody rozvíjet spolupráci v oblasti vědy, školství, umění, literatury, tisku, filmu, rozhlasu, televize, tělesné výchovy, sportu a zdravotnictví.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměnu informací a zkušeností mezi kulturními, vzdělávacími, vědeckými, zdravotnickými a uměleckými organizacemi svých zemí, zejména formou

- a) podporování vzájemných návštěv universitních profesorů a učitelů na odborných a vědeckých zařízeních,
- b) pořádání uměleckých a jiných výstav kulturního a informačního charakteru na území obou smluvních stran,
- c) pořádání koncertů, divadelních představení a jiných vystoupení umělců na území obou smluvních stran,
- d) překládání a vydávání literárních a vědeckých děl a jejich zpřístupnění příslušným organizacím a institucím,
- e) výměny knih, časopisů a jiných publikací kulturní a vědecké povahy jakož i různých audiovizuálních pomůcek,
- f) výměny tiskových, rozhlasových a televizních materiálů,

- g) promítání uměleckých, vědeckých a výchovných filmů na území obou smluvních stran,
- h) zvaní příslušných představitelů obou smluvních stran na kongresy, konference, semináře a jiná odborná setkání s mezinárodní účastí, pořádaná na území jedné ze stran, pokud to dovolují pravidla a stanovy takovýchto setkání.

Článek 3

Obě smluvní strany umožní poskytnutím stipendií a jiných výhod státním příslušníkům druhé smluvní strany studium na svých univerzitách a jiných vzdělávacích zařízeních. O přijetí ke studiu přísluší rozhodnout přijímací straně.

Smluvní strany kromě toho usnadní vědcům, výzkumným a vědeckým pracovníkům přístup do svých knihoven, archivů, muzeí, galerií a jiných kulturních a vědeckých institucí.

Článek 4

Smluvní strany budou co nejvíce podporovat sportovní soutěže mezi státními příslušníky svých zemí a výměnu sportovců, tělovýchovných odborníků a sportovních družstev.

Článek 5

V souladu se svými státními předpisy bude každá smluvní strana zkoumat otázku uznání diplomů a vědeckých hodností udělených ve druhé zemi. Shledají-li to nutným, uzavřou smluvní strany k tomuto účelu zvláštní dohodu.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Josef Žabokrtský v. r.

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

Článek 6

Smluvní strany budou za účelem plnění této Dohody sjednávat vždy na určitá časová období prováděcí plány, v nichž budou stanoveny konkrétní akce spolupráce včetně finančních podmínek.

Článek 7

Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany potvrdí výměnou nót její schválení nebo ratifikování v souladu s příslušnými ústavními předpisy každé ze smluvních stran.

Článek 8

Smluvní strany budou ve své dvoustranné spolupráci pokračovat i v rámci mezinárodních vědeckých, vzdělávacích a kulturních organizací.

Článek 9

Tato Dohoda bude platit po dobu pěti (5) let počínaje dnem vstupu v platnost a může být prodloužena na další období, na kterém se smluvní strany dohodnou, jestliže tak navrhne písemně jedna ze stran nejméně šest (6) měsíců před uplynutím doby platnosti dohody.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni svými vládami, podepsali tuto Dohodu.

Dáno v Akkře dne 11. května 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Republiky Ghana:

gen. mjr. Nathan A. Aferi, D. S. O., v. r.

komisař zahraničních věcí

22**VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 25. ledna 1974

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Mongolské lidové republiky**

Dne 25. dubna 1973 byla v Praze podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky.

Podle svého článku 17 vstoupila Dohoda v platnost dnem 7. června 1973.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.**DOHODA****o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Mongolské lidové republiky**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Mongolské lidové republiky,

vedeny přáním dále prohlubovat a rozvíjet přátelské a bratrské vztahy mezi národy obou zemí na zásadách marxismu-leninismu, socialistického internacionalismu a v souladu se Smlouvou o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou,

konstatujíce, že Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou republikou a Mongolskou lidovou republikou ze dne 8. dubna 1957 sehrála důležitou úlohu v rozvoji přátelství a spolupráce národů obou států v obohacování a rozvoji vzájemných styků v oblasti kultury, osvěty a vědy,

se rozhodly uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet a prohlubovat spolupráci v oblasti osvěty, vědy, školství, kultury,

literatury a umění, tisku, filmu, rozhlasu, televize, zdravotnictví, turistiky, tělesné výchovy, sportu a v dalších oblastech, o nichž se dohodnou.

Článek 2

Smluvní strany budou soustavně seznamovat pracující lid své země s úspěchy socialistické výstavby v druhé zemi, s politickým, hospodářským a kulturním životem jejich národů, jakož i s uskutečňováním a výsledky spolupráce mezi oběma zeměmi.

Článek 3

Smluvní strany budou napomáhat spolupráci a výměně zkušeností v oblasti vysokého, středního všeobecně vzdělávacího a středního odborného školství a ve výchově učňů.

Za tímto účelem budou:

a) napomáhat výměně informací a publikací o nových pedagogických metodách a zkušenos-

- tech a systému vyvíjení na vysokých, odborných, středních a učňovských školách;
- b) podporovat uskutečňování výměny učitelů a vědeckých pracovníků ke zvyšování jejich kvalifikace, k přednáškám a konzultacím a k předávání zkušeností;
- c) spolupracovat v oblasti přípravy kádrů s vysokoškolským, středoškolským a odborným vzděláním, při přípravě kandidátských a doktorských disertačních prací a při jejich obhajování v druhé zemi;
- d) v souladu s vnitrostátními předpisy vzájemně uznávat diplomy o ukončení universit a jiných vysokých škol, vysvědčení o ukončení středních škol, jakož i diplomy potvrzující udělení vědeckých hodností;
- e) podporovat vzájemnou výměnu studentů, aspirantů a praktikantů za účelem studia, osvojení jazyka, praxe, účasti na seminářích, konzultacích a exkurzích;
- f) napomáhat navazování přímé spolupráce mezi vysokými, středními a odbornými školami;
- g) poskytovat si vzájemně praktickou a metodickou pomoc při vydávání učebnic pro vysoké a střední školy a uskutečňovat výměnu učebnic.

Článek 4

Smluvní strany budou napomáhat poznávání národních kultur a umění druhé země.

Za tímto účelem budou podporovat:

- a) vzájemné vystoupení profesionálních a ochotnických kolektivů, jednotlivých umělců a setkání uměleckých činitelů;
- b) pořádání výstav výtvarného užitého umění, uměleckých obrazů a fotografií;
- c) spolupráci při přípravě a zvyšování kvalifikace pracovníků umění a překladatelů krásné literatury;
- d) spolupráci při překládání významných literárních a uměleckých děl a vzájemnou výměnu tiskovin, uměleckých časopisů a knih z oblasti kultury a umění;
- e) výměnu filmových odborníků a pracovníků, promítání filmů a jejich dabování, pořádání filmových festivalů, výměnu uměleckých, dokumentárních a zpravodajských filmů v rámci spolupráce mezi filmovými organizacemi obou zemí;
- f) rozvíjení spolupráce tvůrčích pracovníků a pořádání dnů literatury a hudby.

Článek 5

Smluvní strany budou napomáhat spolupráci mezi vydavatelskými organizacemi, organizacemi novinářů, redakcemi novin, vědeckých, kulturních,

uměleckých a odborných časopisů, rozvíjení úzké spolupráce při výměně a zveřejňování materiálů o druhé zemi a napomáhat při výměně novinářů a dopisovatelů.

Každá smluvní strana bude poskytovat pomoc novinářům a dopisovatelům druhé země při jejich pobytu na jejím území.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi knihovnami, archivy a muzei obou zemí.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat výměnu lékařů, vědeckých a jiných pracovníků ve zdravotnictví a lékařské vědě v souladu s platnou úmluvou o spolupráci ve zdravotnictví a s cílem získání a výměny zkušeností a rozšiřování spolupráce v jednotlivých oborech zdravotnictví.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi tiskovými agenturami, rozhlasovými a televizními organizacemi k popularizaci a propagování úspěchů druhé země v oblasti politiky, ekonomiky, kultury a vědy.

Za tímto účelem budou umožňovat:

- a) vzájemnou výměnu informací, článků, fotografií a jiných materiálů pro zveřejňování v tisku, rozhlasu a televizi;
- b) výměnu zvláštních rozhlasových a televizních programů, filmů, hudebních a jiných nahrávek u příležitosti státních svátků a jiných významných událostí;
- c) výměnu pracovníků z uvedených oblastí k projednání otázek spolupráce, výměny zkušeností a získání vědeckých, technických a jiných studijních a propagačních materiálů.

Článek 9

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji vztahů mezi ústředními organizacemi tělovýchovy a sportu, pořádání soutěží a přátelských setkání, rozvíjení přímé spolupráce mezi sportovními organizacemi, výměně sportovců a trenérů, výměně vědeckých a metodických informací a zkušeností z mezinárodních utkání.

Článek 10

Smluvní strany budou podporovat úzkou a účinnou spolupráci mezi Výborem československo-mongolského přátelství při Československé společnosti pro mezinárodní styky a Společností mongolsko-československého přátelství, mezi společnostmi pro šíření vědeckých znalostí a mezi odborovými organizacemi, organizacemi žen, mládeže a pionýrů a jinými společenskými organizacemi obou zemí.

Článek 11

Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce mezi organizacemi zabývajícími se turistikou, v zájmu rozšíření a prohloubení přátelských vztahů národů obou zemí.

Článek 12

Smluvní strany budou podporovat zvaní představitelů druhé země na sjezdy, konference, umělecké festivaly a na setkání mezinárodní povahy, které budou pořádány v jejich zemi.

Článek 13

Smluvní strany budou:

- napomáhat dalšímu zdokonalování všestranné kulturní spolupráce mezi zeměmi socialistického společenství;
- uskutečňovat výměnu informací o kulturních stycích s třetími zeměmi;
- poskytovat si pomoc v mezinárodních organizacích, radit se o přípravě a účasti na jednání sjezdů a konferencí mezinárodního významu v oblasti kultury.

Článek 14

K provedení této dohody budou obě smluvní strany sjednávat na určitá časová období plány

kulturní spolupráce, včetně jejich finančního zajištění. Plány kulturní spolupráce budou sjednávány střídavě v Československé socialistické republice a Mongolské lidové republice. Smluvní strany posoudí při projednávání nového plánu výsledky plnění předcházejícího plánu.

Článek 15

Dnem, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, pozbude platnost Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou republikou a Mongolskou lidovou republikou ze dne 8. dubna 1957.

Článek 16

Tato dohoda se sjednává na dobu deseti let a bude se prodlužovat vždy o dalších pět let, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypraví šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Článek 17

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o jejím schválení.

Tato dohoda byla podepsána v Praze dne 25. dubna 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a mongolském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Za vládu

Mongolské lidové republiky:

Lodogijn **Rinčin** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 29 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, pod č. j. 23 864/74-018 ze dne 4. října 1973 **výnos, kterým orgán státního odborného technického dozoru federálního ministerstva dopravy určuje maximální doby, po které mohou být používána na osobních lanových dráhách lana, a to**

nosné lano kyvného systému po dobu	12 let
nosné lano oběžného systému	9 let
tažné lano, přítěžné a dopravní lano	4 léta
napínací a vyrovnávací lano	6 let.

Výnos byl uveřejněn v č. 2—3 Věstníku dopravy, ročník 1974 a lze do něj nahlédnout u krajských národních výborů a u federálního ministerstva dopravy.

Federální ministerstvo financí

— vydalo podle § 18 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-29 187/73 ze dne 27. prosince 1973 **výnos, který obsahuje seznam oborů a skupin výrobků, u nichž se s účinností od 1. ledna 1974 odvádí daň z obratu rozdílem mezi VC a MC, příp. sníženou o obchodní srážku;**

— vydalo podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-29 188/73 ze dne 27. prosince 1973 **výnos, který obsahuje seznam oborů a skupin výrobků, u nichž se od 1. ledna 1974 uhrazuje převýšení maloobchodních cen, příp. snížených o obchodní srážku cenami velkoobchodními.**

Uvedené výnosy mají účinnost dnem 1. ledna 1974 a budou publikovány ve Finančním zpravodaji. Lze do nich nahlédnout u okresních a krajských finančních správ a ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

v dohodě s Federálním cenovým úřadem vydalo podle ustanovení § 53 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos č. 4** ze dne 29. prosince 1973 **o dodatku č. 1 k ceníku projektových prací.**

výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1974 a bude uveřejněn v částce 1 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník VI/1974.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo v souladu s usnesením vlády ČSSR a Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí ze dne 29. prosince 1970 k rozvoji iniciativy pracujících v letech 1971 až 1975 (publikovaným v Ústředním věstníku ČSR částka 2 z roku 1971 pod č. 5) a se zásadami federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31. května 1973 pro rozvíjení iniciativy a aktivity pracovníků resortu v období 5. pětiletého plánu a k provedení rámcových zásad ústředního výboru Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu ze dne 11. října 1973 pro udělování čestného odznaku „Zasloužilý pracovník“ v členských organizacích tohoto svazu **směrnice č. 1** ze dne 2. ledna 1974 **pro udělování čestného odznaku „Zasloužilý pracovník“ v resortu.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1974 a platí pro federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj a pro organizace jemu podřízené.

Účelem směrnice je umožnit ocenění dlouhodobé poctivé a záslužné práce pracovníků resortu při příležitosti jejich pracovních a životních výročí.

Směrnice budou uveřejněny ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník VI (1974).

Federální ministerstvo zahraničního obchodu a federální ministerstvo financí

vydaly společný výnos ze dne 13. prosince 1973 o **majetkových účastech na podnikání v zahraničí.**

Výnos byl vydán federálním ministerstvem zahraničního obchodu podle ustanovení § 1, 2 a 8 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství, a § 36 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a federálním ministerstvem zahraničního obchodu spolu s federálním ministerstvem financí v dohodě se Státní bankou československou a ve spolupráci s ministerstvy financí ČSR a SSR podle ustanovení § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

Výnosem se stanoví režim povolování zřízení majetkových účastí na podnikání v zahraničí, náležitosti žádosti o povolení a základní povinnosti československých účastníků.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1974.

Výnosem byl zrušen výnos ministra zahraničního obchodu a ministra financí ČSSR ze dne 8. září 1969 č. 15 Věstníku MZO, řada II., o udělování povolení k provozování československých afilací v zahraničí.

Výnos byl uveřejněn ve Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu v částce 12/1973. Výnos byl rozeslán všem organizacím oprávněným k zahraničně obchodní činnosti a příslušným ústředním orgánům a je k nahlédnutí u uvedených organizací a u federálního ministerstva zahraničního obchodu.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo výnos, jímž se vydává **klasifikační řád pro školy poskytující střední a vyšší vzdělání včetně zařízení pro výchovu učňů** ze dne 28. prosince 1973 čj. 31 568/73-210.

Výnos upravuje klasifikaci prospěchu a chování žáků a učňů, pochvaly a jiná opatření k posílení kázně žáků a učňů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1974 a zrušuje se jím výnos ministerstva školství o hodnocení prospěchu a chování, o pochvalách a jiných opatřeních k posílení kázně v zařízeních pro výchovu učňů, na středních školách pro pracující, odborných školách, středních odborných školách, středních všeobecně vzdělávacích školách a konzervatořích ze dne 24. února 1968 čj. 8634/68-II/5, publikovaný ve Věstníku MŠ a MKI 1968, str. 140 a registrovaný v částce 10/1968 Sb., ve znění výnosu ze dne 31. července 1969 čj. 24 923/69-II/3a, který byl publikován ve Věstníku MŠ a MK 1969, str. 100 a registrován v částce 36/1969 Sb. Dále se zrušuje čl. 2 odst. 1 směrnice ministerstva školství o organizaci konzervatoří a studiu na nich ze dne 29. července 1968 čj. 24 257/68-III/2, která je publikována ve Věstníku MŠ a MKI 1968, str. 325 a registrována v částce 34/1968 Sb.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 1/1974; lze do něj nahlédnout ve školách a zařízeních pro výchovu učňů, v odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu výnos č. HČ-342/6/14-73 ze dne 24. ledna 1974 o **platové úpravě příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1974. Lze do něj nahlédnout na hospodářské správě ministerstva vnitra ČSR, na krajských inspekcích KNV, na městské inspekcí požární ochrany Národního výboru hl. města Prahy, na městských inspekcích požární ochrany národních výborů měst Brna, Ostravy a Plzně a na okresních inspekcích požární ochrany ONV.

Zrušuje se výnos ministerstva vnitra ze dne 8. listopadu 1961 č. F-7655/20-61 o platové úpravě příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech (reg. v částce 72/1961 Sb.).

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo **směrnice** ze dne 10. srpna 1973 pod čj. E/PM-271.2-25. 6. 1973, jimiž se mění směrnice ministerstva zdravotnictví ze dne 24. července 1968, čj. LP-271.2-29. 6. 1968 (závazné opatření č. 25/1968. Věstníku MZ — oznámeny v částce 28/1968 Sb.), **o dárcovství krve**.

Těmito směrnici se rozšiřuje pracovní volno s náhradou mzdy dárcům při odběru krve a plasmafereze na dobu celé směny připadající na kalendářní den, v němž došlo k odběru krve nebo plasmafereze.

Směrnice byly přetištěny v částce 10—12 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR jako závazné opatření č. 24/1973. Do směrnic lze nahlédnout ve všech okresních a krajských ústavech národního zdraví, v odborech zdravotnictví krajských národních výborů v ČSR a v odboru zdravotnictví NV hl. města Prahy a na ministerstvu zdravotnictví ČSR.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

vydalo v součinnosti se Slovenskou plánovací komisí, ministerstvem financí SSR, ministerstvem zdravotnictví SSR a ústředním výborem Slovenského odborového svazu pracovníků státních orgánů a zahraničního obchodu podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb. **výnos** ze dne 20. 8. 1973 čj. V-8/73-8300, **kterým se vydává vzorový seznam pracovníků, pracovních činností a povolání pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků**.

Výnos byl uveřejněn v částce 7/1973 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí SSR; lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí SSR, v odborech sociálních věcí a pracovních sil KNV a v odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV.

Ministr spravedlnosti Slovenské socialistické republiky

vyhlásil ve Sbírce rozkazů ministra spravedlnosti SSR č. 12/1973 **úplné znění Řádu výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech**, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených později vydanými předpisy (RMS č. 29/1971, 15/1972, 16/1972, 7/1973 a 9/1973).

Řád výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech je základním prováděcím předpisem k zákonu č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Upravuje podrobněji výkon trestu odnětí svobody tak, aby byl v souladu s účelem výkonu trestu podle § 1 citovaného zákona.

Úplné znění citovaného řádu bylo uveřejněno ve Sbírce rozkazů ministra spravedlnosti SSR pod č. SZNV 1293/40-1973 ze dne 28. 8. 1973 a je k nahlédnutí na správě Sboru nápravné výchovy SSR, v nápravně výchovných ústavech a na krajských prokuraturách na území SSR.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a se Slovenským odborovým svazem pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů **výnos** ze dne 9. srpna 1973 čj. HS-477/22-1973 **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků pracovníkům v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra SSR**.

Součástí výnosu je seznam povolání pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra SSR a zásady pro výstroj členů závodní stráže.

Výnos stanoví podmínky pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků pracovníkům v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra SSR.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra SSR, na krajských správách Sboru národní bezpečnosti a na okresních odděleních Veřejné bezpečnosti.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 29. listopadu 1973 byl v Praze podepsán Protokol k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím, podepsané v Praze dne 29. listopadu 1973.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 12. prosince 1973 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1974.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 6 dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že výměnou dopisů ze dne 12. prosince 1973 byla prodloužena platnost Čtvrtého protokolu ze dne 5. prosince 1972 k Dlouhodobé dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky ze dne 17. prosince 1970 o výměně zboží a o kooperaci v hospodářské a vědeckotechnické oblasti do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 17. prosince 1973 byl v Kábulu podepsán Protokol na obchodní rok 1973/1974 k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Afgánskou republikou ze dne 5. listopadu 1968. Protokol vstoupil na základě svého článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností ode dne 13. října 1973 a bude platit do dne 12. října 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 31. října 1973 byl v Praze podepsán Protokol k Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Švédskem ze dne 30. března 1973. Protokol vstoupil na základě svého bodu 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 22. listopadu 1973 byl v Helsinkách podepsán Protokol k Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Finskou republikou ze dne 13. listopadu 1969. Protokol vstoupil na základě svého článku 3 v platnost dnem 1. ledna 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 17. prosince 1973 byla v Pekingu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1974.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 7 v platnost dnem 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. prosince 1973 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o výměně zboží a platech na rok 1974.

Protokol vstoupil na základě svého článku 8 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že

1. dne 20. prosince 1973 byl v Praze podepsán Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou v roce 1974;
2. dne 20. prosince 1973 byl v Berlíně podepsán Protokol č. 4 k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o výměně zboží v letech 1971—1975, který upravuje výměnu zboží v roce 1974; a
3. dne 21. prosince 1973 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1974.